

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til fødevareministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 10, 11 og 14 og fødevareministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 10:

Er det muligt for ministeren at svare mere fyldestgørende på spørgsmålet om forholdet mellem den kompensation landmanden får for det nedslagne dyr og bøden?

Svar:

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 7, afsløres de fleste overtrædelsessager i dag i forbindelse med landmandens levering af dyr eller mælk til henholdsvis slagteri og mejeri, og bøden vil her typisk ligge i størrelsesordenen 1.500 til 3.000 kr. Det er imidlertid sjældent, at der afsløres sager, hvor landmanden f.eks. har anvendt lægemidler, som kræver dyrlægens personlige anvendelse, eller hvor landmanden har anvendt et lægemiddel, der er ordineret til kvæg, til eksempelvis svin. Det er derfor ikke her på samme måde som ved levering af dyr eller mælk med restkoncentrationer af antibiotika muligt at angive en fast bødepraksis. Formålet med den foreslåede bestemmelse er da netop også at forbedre muligheden for at afsløre nogle af disse overtrædelsessager.

I øvrigt vil bødens størrelse som tidligere nævnt være den samme uanset værdien af det dyr, der aflives. Hvis der ikke ydes kompensation for det aflivede dyr, vil den landmand, der får aflivet eksempelvis et kreatur blive ramt hårdere i straffemæssig henseende, end den landmand, der får aflivet et stykke fjerkræ.

Spørgsmål 11:

Er det muligt for ministeren at svare mere fyldestgørende på spørgsmålet om en samstemning af dyrlægeloven med dyreværnsloven og dyreforsøgsloven inden færdiggørelsen af dyrlægeloven?

Svar:

Som nævnt i mit svar på spørgsmål 8 har vi i første omgang anmodet Det Veterinære Sund-

hedsråd om en nærmere præcisering af på hvilke punkter, der efter rådets opfattelse er en uklar afgrænsning af dyrlægens handlemuligheder og handlepligter i dyrlægeloven, dyreværnsloven og dyreforsøgsloven. Når denne redegørelse er modtaget, vil vi tage kontakt til Justitsministeriet for sammen at vurdere behovet for administrative eller lovgivningsmæssige ændringer. Det er således ikke på nuværende tidspunkt muligt at sige noget om, hvilke og i givet fald hvor omfattende ændringer i regelsættet, der måtte være behov for, og det er derfor heller ikke muligt for mig at give tilsagn om, at eventuelle ændringer vil kunne være på plads inden færdiggørelsen af dyrlægeloven. Det er imidlertid min hensigt at fremme arbejdet med en samstemning af de tre love mest muligt.

Spørgsmål 14:

I forlængelse af svaret på spørgsmål 10, jf. L 11 – bilag 19, bedes ministeren oplyse kompensationsstørrelsen til landmanden for de enkelte dyrearter.

Svar:

I bemærkningerne til den pågældende bestemmelse i lovforslaget er anført, at erstatningen udmåles efter de principper, der gælder for erstatning i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme. Det følger heraf, at prisen på det dyr, der skal slås ned, fastsættes ved taksation. Udgangspunktet for taksationen forudsættes at være den almindelige dagspris eller markedsværdi for et dyr af den pågældende art og af den alder, som det pågældende dyr har ved nedslagningen. For fuldstændighedens skyld kan nævnes, at erstatningen for almindelige husdyrarter normalt vil være i størrelsesordenen 9-10 kr. for en slagtekylling, 6-800 kr. for et slagtesvin, 6-800 kr. for et får og 7-8.000 kr. for en ko. Det bemærkes, at der vil være betydelige forskelle i prisen og dermed i erstatningen som følge af individuelle forskelle, raceforskelle og forskelle i anvendelse, dvs. f.eks. avlsdyr i forhold til brugsdyr.